

ÇIKARKEN

ORHAN A.OKAY

Türkiye beden Eğitimi Öğretmenleri Derneği
Genel Başkanı

Günümüze kadar "Türk sporunun sorunları" olarak gösterilmek istenen, aslında "Türk spor yönetimindeki sorunlar" olan yanlış uygulamaların kaynağı bugüne kadar devlet personel yasasına konamamış bulunan 'Spor Eğitimsi' teriminin noksanlığından doğan aksaklıklardan ibarettir.

Ülkemizde sporla ilgili iki ana düşünce vardır.

Birinci ve hakim düşünce: Genelde meslekleri ve uzmanlıkları spor ve spor eğitimsi olmanın oluşturduğu ve profesyonelliğin kabulünden sonra daha da güç kazanan sporu BİR TEMAŞA olarak algılayan spor severlerin düşüncesidir. Bunlar için esas olan ne bahasına olursa olsun şampiyon olmak, kazanmaktır.

İKİNCİ düşünce: Meslekleri spor eğitimsi olan (Eğitimci, yönetici, spor hekimi, pedagog ve psikoloğu, v.s.) ve sporun içinden gelip spor eğitimcileri gibi düşünen ve sporu bir temaşa unsuru değil bir kültür olarak gören, değerlendiren spor felsefesine uygun olan düşüncedir. Bunlar için tüm spor dalları ve amatörlük ve kitleye mal etme önemlidir. Spor alt yapısı ve bilimsel metotlarla çalışma esastır..

Ne yazık ki günümüze kadar birinci düşünce sahipleri tüm yönetim kadrolarına sahip olacak ekseriyeti sağlamayı temaşanın cazibesi ve ekonomik kazanç sağlayan yanlarına sığınarak başarmışlardır. Bunlar tam anlamı ile sayısal üstünlük kazanmış aslında iyi niyetlerinden şüphe edilmeyen spor severlerdir. Ne yazık ki spor politikasını oluşturacak gücü elinde tutarlarda bu cazibeye kapılarak esas hedefi unutmuşlar, bunların yanında yer almışlardır.

Yapılan faaliyetlerde ufak tefek kıpırdamalar olmakla beraber bu durum günümüzde de devam ettirilmektedir.

İkinci düşünce sahipleri meslekleri ve yetişkinleri spor olmasına rağmen ekseriyette olan spor severlerin kapattıkları yolları bir türlü aşarak gerçekleri ve doğruyu gözler önüne serememişler ve dolayısı ile mesleklerinin sahipleri de olamamışlardır.

Spor felsefesi bilinmedikçe, doğruluğuna inanılmadıkça, yönetim tüm kademeleri ile Spor eğitimcilerine bırakılmadıkça inandırıcı memnun edici bir sonuca varmak mümkün olamayacaktır.

Spor tüm ileri ülkelerde bir kültür olarak algılanır. Eğitimsiz kültür olamayacağına göre spor felsefesi doğrultusunda spor politikası esasları spor meslek edinmiş gerçek spor eğitimcileri eli ile kurulup plân ve programlanması daha fazla geciktirilmeden sağlanmalıdır.

Yalnız sporsever olmak bu sonucun sağlanmasına 70 yıldır yetmediği gözönüne alınarak spor kurumlarının tüm basamakları gerçek spor eğitimcilerine bırakılmalıdır. Gerçeği gördüklerine inandığımız tüm spor kurum ve spor yazarlarımız bunu sağlayacak gücü göstermeli ve tarihi görevlerini yerine getirmelidirler.

Devlet personel yasasına "SPOR EĞİTİMCİSİ" terimi konarak meslek hakları korunmalıdır. SPOR EĞİTİMCİSİ terimi: (BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENİ - ANTRENÖR - MONİTÖR - SPOR HEKİMİ - SPOR PSİKOLOĞU - ARAŞTIRMACI vs. ihtiva eder.)

Bunlar yapılmadıkça Türk spor faaliyetlerinde özlenen sonuçlara varmak tesadüfi başarılar dışında hiç bir zaman mümkün olmayacak ve daha nice altın yıllar kaybedilecektir.

Tek dileğimiz 2000'li yıllarda olimpiyat oyunlarına ev sahipliği yapma arzularının bir heves değil hak edilmiş bir istek haline dönüştürülebilmesi için alınması gerekli önlemler paketinin birinci şartının ülke spor yönetiminin gerçek sahiplerine SPOR EĞİTİMCİLERİNE centilmen bir anlayışla devredilmesi olmasıdır. Bunu başaracak siyasal güç Türk spor tarihine altın harflerle yazılacaktır.

Bu duygularla tüm meslekdaşlarıma sevgi ve saygılarımı sunuyorum.